

Razmatranje: 26. prosincia, sveti Stjepan

Neka razmišljanja koja mogu pomoći našoj molitvi tijekom ovih dana božićnog vremena. Teme su: mučeništvo svetog Stjepana i naše poslanje; kršćanska poruka koja nikada neće zastarjeti; sijač mira i radosti kroz ljubav.

- Mučeništvo svetog Stjepana i naše poslanje
- Kršćanska poruka nikada neće zastarjeti
- Sijač mira i radosti kroz ljubav

STJEPAN, pun milosti i moći, činio je velika čudesa i znamenja među narodom (Djela 6,8). Broj onih koji su vjerovali u nauk Isusa Krista rastao je. Međutim, mnogi - bilo zato što nisu poznavali Krista ili zato što su ga krivo shvaćali - nisu smatrali Isusa Spasiteljem. Počeli su se prepirati sa Stjepanom, ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio. Tada su potajno nagovorili neke ljude da kažu: 'Čuli smo ga govoriti hulne riječi protiv Mojsija i Boga' (Djela 6,9-11).

Sveti Stjepan bio je prvi kršćanski mučenik. Umro je ispunjen Duhom Svetim, moleći se za one koji su ga kamenovali. "Jučer je Krist bio povijen za nas; danas odijeva Stjepana u haljinu besmrtnosti. Jučer je skučenost jaslja držala Krista kao dijete; danas je beskrajnost neba primila pobjedničkog Stjepana.

Gospodin je sišao da mnoge uzdigne; naš Kralj se ponizio da uzvisi svoje vojnike." [1] I mi smo primili nevjerojatnu misiju širiti poruku Isusa Krista svojim riječima i, prije svega, svojim životima, pokazujući radost evanđelja. Možda je sveti Pavao, koji je bio prisutan na tom događaju, bio dirnut Stjepanovim svjedočanstvom i, nakon što je postao kršćanin, crpio je snagu za vlastitu misiju.

„Dobrota se uvijek nastoji širiti. Svako autentično iskustvo istine i dobrote po svojoj prirodi nastoji rasti u nama, a svaka osoba koja je doživjela duboko oslobođenje postaje osjetljivija na potrebe drugih. [...] Obnovimo i produbimo svoj entuzijazam, tu ugodnu i utješnu radost evangelizacije, čak i kada moramo sijati u suzama... I neka svijet našeg vremena, koji traži, ponekad s tjeskobom, ponekad s nadom, bude osposobljen primiti

dobru vijest ne od evangelizatora koji su obeshrabreni, nestrpljivi ili zabrinuti, već od služitelja Evandjelja [...] koji su prvi primili Kristovu radost.“[2]

LAŽNI SVJEDOCI su istupili govoreći: 'Ovaj čovjek neprestano govori protiv svetišta i Zakona' (Djela 6,13). Čak i danas, kao u vrijeme svetog Stjepana, kršćanska doktrina može ponekad biti iskrivljena, ali uvijek možemo pokazati njezinu vječnu svježinu kroz vlastite živote. „Kršćanska poruka [...] nikada neće zastarjeti. [...] Kad god se potrudimo vratiti se izvoru i ponovno pronaći izvornu svježinu Evandjelja, pojavljuju se novi putevi, otvaraju se novi putovi kreativnosti, s različitim oblicima izražavanja, rječitijim znakovima i riječima s novim značenjem za današnji svijet. Svaki oblik

autentične evangelizacije uvijek je 'nov'.“[3]

Sveti Stjepan suočio se sa smrću braneći Krista, pun milosrđa i moleći se za spasenje onih koji su ga kamenovali. Jedno od čitanja današnjeg Božanskog časa kaže: "Naš Kralj, budući da je Svevišnji, sišao je k nama u poniznosti, ali nije došao na zemlju praznih ruku. Donio je veliki dar svojim vojnicima, kojim ih je ne samo obilno obogatio, već ih je i utješio za nepobjedivu borbu. Sa sobom je nosio dar ljubavi [...]. Ista ljubav koja je Krista dovela s Neba na zemlju uzdigla je Stjepana sa zemlje na Nebo. Ista ljubav koja se prvo pojavila u Kralju, zatim je zasjala u vojniku."[4]

I mi želimo obasjati svijet radošću Evandjelja, dajući novo značenje težnjama i brigama našeg vremena. Možemo koristiti naš dijalog s Gospodinom kako bismo tražili više

mudrosti i smjelosti u našem poslanju. "Ovo je veliki apostolat Djela: pokazati mnoštvu, koje nas čeka, pravi put do Boga. Stoga, djeco moja, pozvani ste na ovaj božanski zadatak naviještanja milosrđa Gospodinova: misericordias Domini in aeternum cantabo (Ps 88,2); pjevat ću milosrđu Gospodinovu zauvijek." [5]

STJEPAN, PUN Duha Svetoga, pogleda u nebo i vidje slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu. I reče: 'Evo, vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu' (Djela 7,55-56). Do posljednjeg trenutka, svjedočanstvo prvog mučenika pokazuje Božje milosrđe koje traži naše obraćenje. Njegovo poistovjećivanje s Učiteljem bilo je toliko duboko da je sveti Stjepan umro moleći se riječima sličnim

onima Kristovim: Dok su ga kamenovali, Stjepan je molio: 'Gospodine Isuse, primi duh moj!' Zatim je pao na koljena i vapio: 'Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!' Kad je to rekao, usnuo je (Djela 7,59-60). Naše apostolsko poslanje također je utemeljeno na molitvi i pokori: "Bez molitve, bez stalne Božje prisutnosti; bez pomirenja, koje se provodi u malim proturječjima svakodnevnog života; bez svega toga, nema osobnog djelovanja istinskog apostolata." [6]

Sveti Stjepan umro je u molitvi, opraštajući svojim neprijateljima, slijedeći primjer svog Gospodina koji je u posljednjim trenucima svog života učinio isto s onima koji su ga razapeli. Zbog toga je on uzor za naše apostolsko poslanje, sažeto u avanturi "pobjeđivanja zla obiljem dobra". [7] Ako okruženje u kojem se krećemo ponekad postane napeto, mi koji smo djeca Božja sjetit ćemo se da

je naše poslanje biti "sijači mira i radosti, mira i radosti koje nam je Isus donio".[8] „Nije riječ o negativnim kampanjama ili o tome da smo protiv bilo čega“, rekao je sveti Josemaria. „Naprotiv: trebamo živjeti u afirmaciji, ispunjeni optimizmom, s mladošću, u radosti i miru; gledati svakoga s razumijevanjem: one koji slijede Krista i one koji Ga napuštaju, ili ne poznaju.“[9]

„Stjepan je imao ljubav kao svoje oružje i njome je pobjeđivao posvuda. Iz ljubavi prema Bogu nije prekrižio ruke pred razjarenim Židovima; iz ljubavi prema bližnjemu, posredovao je za one koji su ga kamenovali; iz ljubavi se prepirao s onima koji su bili u zabludi, kako bi se ispravili; iz ljubavi se molio za one koji su bacali kamenje, kako ne bi bili kažnjeni. Podržan snagom ljubavi, pobijedio je Pavlovu nasilnu okrutnost i zaslužio

da mu na Nebu bude suputnik onaj koji mu je bio progonitelj na zemlji.“[10] Obratimo se našoj Gospi, Kraljici apostola: ona će nam dati ljubav i snagu prvog mučenika.

[1] Sveti Fulgencije Ruski, Propovijed 3.

[2] Papa Franjo, Evangelii gaudium, br. 9-10 (prikaz, ostalo).

[3] Ibid, br. 11.

[4] Sveti Fulgencije Ruski, Propovijed 3.

[5] Sveti Josemaría, Pismo 24-III-1930, br. 3b.

[6] Sveti Josemaría, Intimne bilješke, br. 74, 21-VII-1930.

[7] Sveti Josemaría, Susret s Kristom,
br. 72.

[8] Ibid, br. 30.

[9] Sveti Josemaría, Brazda, br. 864.

[10] Sveti Fulgencije Ruski,
Propovijed 3.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-26-
prosinca-sveti-stjepan/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-26-prosinca-sveti-stjepan/) (5.04.2026.)